

De sterrenplukker

Elke nacht,
vanaf het schemerlicht,
staart ze door het raam,
haar blik op het oneindige.

Al haar hele leven,
blijft haar smachten onbekroond,
tussen ontelbare getallen.

Ze telt en wacht,
doelgericht,
op die ene lichtflits.

In de lucht staat geschreven
dat geduld ooit wordt beloond.
Haar ster zal vallen.

Geheim

Waarheid

een gevoel
koud,
zo kil.

Je weigert te verloochenen.

Maar hoe kun je prijsgeven
het laatste restje
dat nog steeds
een klein beetje
als van jouzelf aanvoelde?

Onraakbaar.
Onkraakbaar.

Het net niet uitgestorven omhulsel.
De luchtbel,
zomaar ineens,
al je bescherming,
uiteengepopt.

Waarom eigenlijk?

Hartsbenauwd

Onbewogen
gedachten.
Verstomd
verstand.
Een lang wachten.

Mooie verwachtingen,
te nauw
aan het hart,
zo onzeker.

Ziel drijft doelloos rond
in rustige wateren,
voelt zich aangetrokken
tot de lonkende diep're gronden,

maar vast gebocid
aan de oppervlakte.